

en Strejke, der løber paa sjette Aar. Om der er nogen, der mærker noget til den, ved jeg ikke, men formelt, siges det mig, er den endnu ikke ophørt. Hvordan det i øvrigt gaar, om ingen arbejder i den paagældende Virksomhed, ved jeg ikke; det gør der temmelig sikkert. Men det maa vistnok indrømmes, at der kunde blive Forhold, hvor en saa kategorisk Bestemmelse som den, der staar i Ændringsforslaget, kunde blive uretfærdig. Jeg skal, som sagt, give Arbejdsløshedsinspektøren Paalæg om, naar Nævnet i den nye Sammensætning træder i Virksomhed, at forelægge det blandt andet dette Spørgsmaal, hvorefter der altsaa vil kunne træffes nye Bestemmelser i Overensstemmelse med, hvad Nævnet maatte anse for forsvarligt. Om den ærede Ordfører derefter, maatte finde sig tilfredsstillet og eventuelt kunde fratælde Ændringsforslaget, ved jeg jo ikke, men forhaabentlig vil Uoverensstemmelserne dog ikke være saa store, at de ikke nok er til at komme over.

Jeg skal derefter omtale det Ændringsforslag, der findes under Nr. 7, og hvortil jeg har tilladt mig at stille et Underændringsforslag, noget, der er en Følge af, at der navnlig for mit Vedkommende har været saa lidt Tid, at jeg ikke har haft Lejlighed til, siden Betænkningen forelaa som foreløbig, at konferere hverken med den ærede Ordfører eller med Udvalget. Ændringsforslaget, som den ærede Ordfører meget elskværdigt sagde, at han vilde opsætte nærmere at udtale sig om, til jeg havde haft Lejlighed til at omtale det stillede Underændringsforslag, gaar i sin Almindelighed ud paa at knytte en endnu nøjere Forbindelse mellem Arbejdsanvisningskontorerne og Arbejdsløshedskasserne, end der bliver som Følge af Bestemmelserne i §. 8 i Lovforslaget om Arbejdsanvisning. Jeg havde baade ved første Behandling her og ved Sagens Behandling i det andet Ting Lejlighed til at udtale min Betænelighed ved det, der er Kvintessensen af Ændringsforslag Nr. 7, fordi det sikkert vil paalægge Arbejdsanvisningskontorerne et meget betydelig forøget Arbejde. Det er ud fra denne min Opfattelse, at jeg har fraaraadet i det hele taget at gaa ind paa Bestemmelser som dem, der indeholdes i Ændringsforslaget; men, som jeg ogsaa har haft Lejlighed til at udtale, kan disse Vanskeligheder overvindes. Det er et Spørgsmaal om forøgede Udgifter for Kommunerne og for Statskassen, som skal deltagende i Udgifterne til Arbejdsanvisning,

forhaabentlig ikke saa store Forøgelser, at de gør Kommunalbestyrelserne betænkelige, saa at de helt undlader at oprette Anvisningskontorer. Naar jeg trods mine Betæneligheder maa finde mig i, at der sættes Bestemmelser ind af den paagældende Art, vil jeg dog meget henstille, at de faar en nok saa rummelig Karakter, som de har. Naar det Tidspunkt kommer, da den offentlige Arbejdsanvisning har faaet den fornødne Udvikling, som Ændringsforslaget siger, maa der sikkert for Ministeren være en Bemyndigelse til i al sin Almindelighed at fastsætte de nærmere Regler for Samarbejdet mellem Arbejdsanvisningskontorerne og Arbejdsløshedskasserne. Det er ikke muligt i Løbet af saa kort Tid at faa gennemdrøftet, paa hvilken Maade et saadant Samarbejde nærmere skal udformes. Dernæst er jeg noget ængstelig ved det Udtryk, der bruges. Det hedder nemlig, at „vedkommende Medlem har rettet Henvendelse om Arbejde til det nærmest liggende offentlige Arbejdsanvisningskontor“. Jeg forudsætter, at det er Meningen, at der i dette Udtryk er Plads baade for telefoniske og skriftlige Henvendelser. Det kan jo ikke være Meningen, at fordi der f. Eks. er et offentligt Anvisningskontor i Esbjerg, skal de paagældende fra hele Ribe Amt rejse til Esbjerg og henvende sig paa Kontoret der. Jeg er dog ikke sikker paa, at en saadan Fortolkning er tilladelig efter Ændringsforslagets Ordlyd. Saa vidt jeg har kunnet gennemtænke Sagen i den korte Tid, der har været levnet dertil, tror jeg, at man bliver nødt til at have ligefremme Anmeldelsesblanketter. Man kan ikke overlade det til Folk at skrive et ganske almindeligt Brev, thi det vil i de allerfleste Tilfælde vise sig at være ufuldstændigt. Den vedkommende arbejdssøgende skal jo give de nødvendige Oplysninger, for at det kan ses, af hvilken Arbejdsløshedskasse han er Medlem, hvor den har sit Hovedsæde, eventuelt hvor den har Filialer, til hvilke Meddelelse skal gives om, at den paagældende ikke har kunnet faa Arbejde anvist. Det vil derfor sikkert være nødvendigt at have trykte Blanketter til Udfyldning. Ellers vil det blive endnu mere uoverkommeligt for Kontoret at modtage alle disse Henvendelser. Der skal jo nemlig Oplysninger ikke alene om den paagældendes Bopæl, Navn o. s. v. — hvis der anvises ham Arbejde, maa man jo kunne faa fat paa ham —, men ogsaa om, af hvilken Arbejdsløshedskasse han er